

Tiedote 2.6.2009

Erikoistunut naudanlihantuotanto menestyy kohtuullisesti

Välitysvasikoihin perustuva lihakarjankasvatus lyö kannattavuudessa emolehmätuotannon, ja sen kannattavuus on myös parempi kuin maataloudessa keskimäärin. Ripeä rakennekehitys ja lihan tuottajahinnan tasainen nousu ovat mahdollistaneet lihakarjatilojen kohtuullisen tuloksen, vaikka kannattavuustavoitteita ei niilläkään ole viime vuosina saavutettu.

Tulokset perustuvat MTT:n taloustutkimuksen kannattavuuskirjanpitoloksiin, joissa raportoidaan muun muassa naudanlihantuotannon eri tuotantomuodoista. Nyt Taloustohtori-verkkosivustolla nähtävillä ovat välitysvasikoiden kasvatukseen perustuvan tuotannon tulokset omana tuotannonhaaranaan.

LIHAKARJATILOILLA VOIMAPERÄISTÄ TUOTANTOA

Lihakarjatilojen kokonaistuotto oli vuonna 2007 noin 244 500 euroa, josta tukien osuus oli 48 prosenttia. Tukien osuus tuotoista on selvästi suurempi kuin maataloudessa keskimäärin. Kun tuotoista vähennetään kustannukset, yrittäjäperheen työlle ja omalle pääomalle jäi korvaukseksi yrittäjätuloa 43 400 euroa. Kun siitä vähennetään omalle työlle ja pääomalle lasketut palkka- ja korkovaatimukset, saadaan kaikki tuotantokustannukset huomioon ottava yrittäjänvoitto, joka oli negatiivinen, -6 700 euroa.

Kannattavuuskerroin oli 0,87, joten lihakarjan kasvattajat saivat keskimäärin 87 prosenttia palkka- ja korkotavoitteesta, mikä tarkoittaa 10,9 euron tuntipalkkaa ja 4,3 prosentin tuottoa omalle pääomalle. Viiden viimeisen vuoden keskiarvo on ollut 0,67.

Emolehmätuotannossa kannattavuuskerroin oli 0,45, ja yrittäjätulo jäi alle puoleen lihakarjatiloihin verrattuna. Lihakarjatilat ovat keskimäärin suurempia kuin emolehmätilat, mikä osin selittää kannattavuuseroa, arvioi MTT:n tutkija Olli Rantala.

TILAMÄÄRÄT LASKUSSA

Lihakarjatilojen kannattavuus koheni selvästi vuoden 2006 notkahduksesta, jolloin kannattavuuskerroin painui 0,38:een. Naudan tuottajahinta on noussut tasaisesti vuodesta 2003 lähtien, mikä on antanut uskoa tuotannon kehittämislle. Tuotanto- ja tilamäärät ovat kuitenkin olleet jatkuvassa laskussa toisin kuin emolehmätuotannossa.

Viime vuonna tuotantopanosten kova nousu veti myös lihakarjatilojen kannattavuuden alamäkeen. Vaikka tuottajahinta nousi 9 prosenttia, se ei riittänyt kattamaan rajusti nousseita kustannuksia. Tulosenrusteen mukaan yrittäjätulo putosi lähes kolmanneksen ja kannattavuuskerroin jäi 0,60:een. Kustannusnousu taittui vuoden 2008 loppupuolella, mikä helpottaa tilannetta, mutta myös tuottajahintaan on aikaisempaa enemmän paineita.

PALJON PÄÄOMAA JA VELKAA

Vuonna 2007 naudanlihantuotantoa harjoittavilla tiloilla oli lihanautoja keskimäärin 195, joista hiehoja runsaat 10 prosenttia. Peltoalasta hieman yli puolet on nurmea, pääosin esikuivattua säilörehua ja kolmannes rehuviljaa. Erikoistuneiden lihakarjatilojen yrityskoko on tällä vuosikymmenellä lähes kaksinkertaistunut, mikä on lisännyt myös velkaisuutta. Pääomamäärä on yli 1,5-kertainen ja velkamäärä kaksinkertainen keskivertotilaan verrattuna. Lihakarjatilojen

omavaraisuusaste eli oman pääoman osuus koko pääomasta oli 63 prosenttia, kun se maa- ja puutarhataloudessa oli keskimäärin 74 prosenttia.

Kannattavuuskirjanpitolukset löytyvät MTT:n Taloustohtori-verkkosivuston Maa- ja puutarhatalous –verkkopalvelusta (www.mtt.fi/taloustohtori). Verkkopalvelun omat valinnat –kohdasta pääsee tuotannonhaara-luokittelijavalintaan, josta voi tarkastella yksityiskohtaisemmin sekä naudanlihan- että myös emolehmätuotannon tulosraportteja aina vuodesta 1998 lähtien. Tulokset on laskettu kirjanpitotilojen tuloksista painottamalla siten, että ne kuvaavat kyseistä tuotantoa harjoittavien tilojen keskiarvotuloksia Suomessa.

Lisätietoja:

vanhempi tutkija Olli Rantala, MTT, puh. (09) 5608 6294, olli.rantala@mtt.fi